ВИШЕ ОД ВЕСТИ

Зрна & громаде

(ЈУЛ-АВГУСТ 2006)

(Одбрана.)

„Косово, то није само историјски и легитимни део прелепе земље Србије, то је Србија као отаџбина, као цивилизација и као судбина. (...) Србе не одређује ни раса, ни језик, ни вера. Одређује их слављење косовског жртвовања 1389. То слављење се изразило кроз јединствену епску поезију, која је толико узбудила Гетеа и целу генерацију европских романтичара", наводи, у свом видовданском писму српском народу, најчувенији борац за заштиту природе, угрожених врста и споменика у свету Франц Вебер, оснивач угледне европске Фондације која окупља преко 200.000 чланова и носи његово име.

„Српско Косово, прожето чудесним црквама и манастирима, беше небеска капија. То богатство се у Европи може поредити само са Тосканом, Анжуом, Бургоњом или Светом Гором. Стога и предаја Косова не представља само политички пораз, већ и одрицање од свих темеља европске цивилизације. Запањени смо и ојађени Европом која се тако хладно, из кукавичлука или равнодушности, одрекла тог жаришта своје цивилизације.

Преко 150 православних светиња порушено је на Косову откако је та област под међународном администрацијом. Толика недела ни Турци никад нису починили! Какве ли срамоте за NATO, какве ли срамоте за Уједињене нације!

... То значи само једно: да је Косово духовна ствар, а духовне ствари сметају онима који нам припремају свет заснован на бесомучној потрошњи и задовољавању најнижих побуда. Не пристајмо на свршени чин! Бранимо, упорно бранимо Косово! Бранимо га не само из љубави према Србији, већ и из љубави према Европи и њеној цивилизацији. (...)”

*(Са француског превео **Слободан Деспот**)*

(Фантоми.)

Година 2006, 22. јун. Батајница окупана сунцем, умивена и радосна због гостију које очекује. Са ведрог јунског неба на батајнички аеродром слећу пријатељски NATO авиони... Након рулања по писти, „фантоми” се заустављају. Отварају се куполе. Пилоти излазе из кабина, скидају кациге и осмехују се. Стари су то знанци. Њихов 555. ескадрон Ваздухопловних снага САД за Европу свакодневно је у пролеће 1999. бомбардовао Србију, чак је имао пех да му једна прескупа летелица буде оборена изнад Шапца у ноћи између 1. и 2. маја (мотор и реп оборено авиона изложени су у Музеју ваздухопловства).

Пљесак домаћина који дочекује храбре пилоте. Добродошлица. Одушевљени српски домаћини засипају госте цвећем. Главном домаћину сијају очи као српски орден на грудима Џорџа Робертсона. Пред NATO витезове плаветних висина излази девојчица у белој хаљиници, лепа као уписана. Као анђео. Девојчица сасвим мала, око три године. Носи погачу и со. Има кратку црну косу. Има мило лице. Зове се Милица.

О свирепог, непотребног неспоразума! О својеглавог самоизгнанства од родитељских груди! Али било је у реду, све је било у реду, борба је била завршена. Извојевали смо још једну победу над собом.

Опростиће нама Ђуро што нас је тукао.

(Неутралност.)

„Косово се налази на последњем километру испред циља. Будућност Косова је у рукама његових грађана, институција и политичара", изјавио је пред члановима Владе Косова доскорашњи шеф UNMIC-а Серен Јесен-Петерсен, одлазећи са функције у јужној српској покрајини. „Одлазим с помешаним осећањима: хендикепиран, јер нисам успео да окончам процес решавања статуса Косова, али истовремено радостан што се после две године враћам својој породици. Овде ћу се поново вратити кад ваш сан постане стварност. Знам и датум када ће то бити, али нећу вам га сада рећи."

(Реалност.)

Акциони план за хапшење преосталих српских ратних команданата, као и других грађана Србије чије ће „лечење бити настављено у Хагу", заштићен је ознаком „државна тајна". Истовремено, сви детаљи тог плана изложени су званичницима у Бриселу, Лондону, Берлину и Вашингтону. Ту „нову реалност", засновану на програмираним апсурдима, београдски кафански мудраци описали су двема реченицама:

„Каква држава, таква и тајна."

„Највећа тајна ове државе, тајна која се пред њом строго чува, јесте да та држава заправо не постоји."

(Бројање.)

Фантастични реализам живота у транзиционој Србији свакодневно бива илустрован новим детаљима. На пример, према налазима Министарства просвете, у српским школама плате је редовно примало преко 5.000 непостојећих радника, давно преминулих. Или: у предшколским установама на подручју Панчева испоручује се 10.000 оброка више него што има деце.

(Процес.)

Према подацима Светске банке, сваки десети становник Србије живи испод прага потпуног сиромаштва, што значи да прима мање од 6.500 динара месечно. Влада Србије саопштава да планира да до 2010. „преполови овај број" екстремно социјално угрожених. Аналитичари тврде да ће главни савезник влади у том послу бити биолошки процеси.

(Озбиљност.)

У само једној спектакуларној ноћној акцији, израелска војска је на Западној обали ухапсила осам министара палестинске владе (трећину), више од 20 посланика палестинског парламента и преко 60 званичника владајућег палестинског Хамаса. Надлетана је резиденција сиријског шефа државе, бомбардован јужни део појаса Газе, поготком у електричну централу 65 одсто Палестинаца остављено је без електричне енергије.

Био је то израелски одговор на отмицу њиховог војника Гилада Шалита у Гази.

Недуго потом, када је либански Хезболах преузео одговорност за отмицу два израелска војника у северним пограничним областима, јеврејска држава започела је масивни војни напад на јужни Либан, најавивши званично да ће „либански часовник бити враћен најмање 20 година уназад".

Покушајте да замислите да ваша држава, која год да је, у истој таквој ситуацији реагује исто тако. Шта би се догодило?

(Премијер.)

„Ми не делимо мишљења, популарна понегде у Европи, да је национална држава нешто лоше", изјавио је Јарослав Качињски, нови премијер Пољске, чланице ЕУ. „Ми желимо да чланство у ЕУ искористимо како бисмо ојачали националну државу. Пољска се у ЕУ неће сагласити ни са једним решењем које није у њеном интересу."

(Ланац.)

На истеку друге године од страшне трагедије талаца у основној школи у Беслану, у Северној Осетији, Русија – када је у акцији чеченских терориста погинуло 330 особа, највише ученика првог разреда (1. септембра 2004) – руске специјалне снаге безбедности ликвидирале су Шамила Басајева, вођу чеченских терориста. Директно одговоран и за Беслан и за дуги низ других најтежих злочина против цивилног становништва, Басајев је четврти у серији ликвидираних највиших вођа чеченских терориста. Џохар Дудајев, илегални председник Ичеркије (Чеченије), убијен је у априлу 1996, Аслан Масхадов 8. марта прошле године, његов наследник Абдул Саидуљајев у јуну 2006.

Ахмед Закајев, преостали „политички представник" чеченских терориста, изјавио је да ће убрзо објавити свој „Манифест за мир у Чеченији" и настојати да започне „безусловне преговоре са Москвом".

(Синови.)

„Италија је у финалу Светског првенства победила тим који је ради резултата жртвовао свој идентитет и селектирао црнце, муслимане и комунисте", изјавио је контроверзни италијански сенатор Роберто Калдерони.

„Француска је поносна на свој национални тим, који је састављен од њених синова, без обзира на њихово етничко порекло или религију", каже се у протестном писму које је упутила Влада Француске.

(Сапуница.)

Арон Спелинг, холивудски „краљ сапуница”, творац „Чарлијевих анђела” и „Династије”, преминуо је 23. јуна 2006.

„Од средине седамдесетих, када је започела његова доминација, све до краја века, Спелинг је попут чаробњака управљао осећањима, жељама, потребама и вредностима просечног америчког, али и глобалног гледаоца”, бележи тим поводом Миша Ђурковић, истраживач београдског Института за европске студије. „Током поменутог периода, сапунице су од презреног и неинвентивног жанра прерасле у један од најдоминантнијих програма, чији се утицај и значај може поредити само са ТВ вестима. Данас су предмет озбиљног изучавања у читавом спектру научних области: од комуникологије, права и маркетинга, све до феминистичких и квир студија.”

(Зенит.)

Први број магазина за књижевност, уметност и философију *Зенит* изашао је у јуну у Београду.

Зналачки уређен часопис, уз низ ликовних и графичких иновација, доноси сталне ексклузивне колумне Умберта Ека, Ноама Чомског и Михаила Епштејна. Важне текстове потписују и Мигуел де Унамуно, Дејвид Фостер Валас, Франк Анкерсмит, Михаил Берг, Мирослав Шутић, Светомир Бојанин, Јасмина Ахметагић, Новица Петровић... Један од стубова сваког броја овог часописа, најављено је, биће посебни темати. У првом броју, у темату под насловом Српски духовни простор, огледе објављују Драгољуб Којчић, Срђа Трифковић, Слободан Дивјак, Бранислав Матић и Иван Јовић.

Главни уредник је Срђан Станишић. **<**